

Ο Άγιος Νεομάρτυς Αναστάσιος από την Παραμυθιά

/ [Πεμπτούσία](#)

Μαρτύρησε στην Παραμυθιά Θεσπρωτίας στις 18 Νοεμβρίου 1750

Μια μέρα του Ιουνίου ο Αναστάσιος με άλλους Χριστιανούς και με την αδελφή του πήγαν στα χωράφια να θερίσουν. Όπως θέριζαν, πέρασε από εκεί ο γιος του πασά ονόματι Μουσάς, με άλλους τούρκους, είδαν την όμορφη αδελφή του Αγίου με ακόλαστη επιθυμία και έσπευσαν να ικανοποιήσουν την ασέλγειά τους. Ο Άγιος όμως με τους άλλους Χριστιανούς ήρθαν στα χέρια μαζί τους δίνοντας έτσι χρόνο στην αδελφή του να φύγει.

Οι Αγαρηνοί προσβεβλημένοι πήγαν στον πασά και είπαν πράγματα διαφορετικά, ότι τάχα ο Αναστάσιος τους είχε δώσει λόγο να γίνει μωαμεθανός και τώρα

αρνείται. Ο πασάς έστειλε αμέσως και έφεραν δέσμιο μπροστά του τον αθώο Αναστάσιο. Βλέποντάς τον νέο, ωραίο και ρωμαλέο σκεφτόταν με ποιο τρόπο θα κατάφερνε να τον εξισλαμίσει.

Ο Άγιος, όταν άκουσε τις συκοφαντίες των κατηγορών περί δήθεν εξομώσεώς του, με θάρρος είπε στον πασά :

Εγώ ουδέποτε είπα τέτοια κουβέντα. Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θα πεθάνω, με τη βοήθεια του Χριστού μου. Όσο για τα αγαθά που μου υπόσχεσαι, δεν ενδιαφέρομαι καθόλου, γιατί έχω πολλά αγαθά αιώνια στους ουρανούς, που δεν συγκρίνονται με τα παρόντα.

Οι συκοφάντες του τότε επανέλαβαν και πάλι :

Δεν είσαι εσύ που έταξες τότε να γίνεις μουσουλμάνος; Γιατί τώρα αρνείσαι και δεν θέλεις να εκπληρώσεις την υπόσχεσή σου;

Ο Άγιος τους αποκρίθηκε :

Όχι μόνο δεν είπα τέτοιο λόγο αλλά ούτε καν σκέφτηκα κάτι τέτοιο. Δεν αρνούμαι την αγία πίστη μου, για την οποία είμαι έτοιμος να πεθάνω. Όλα αυτά είναι συκοφαντίες και ψέμματα. Εγώ Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θα πεθάνω.

Τότε ο πασάς έδωσε διαταγή να τον δείρουν και να τον κλείσουν στη φυλακή. Μετά από λίγες ημέρες επισκέφτηκε τον πασά κάποιος φίλος του και μαθαίνοντας για την υπόθεση συμβούλεψε τον πασά τι να κάνει λέγοντάς του :

Αυτοί οι Χριστιανοί είναι πολύ σκληροί και πεισματάρηδες και δεν αρνούνται την πίστη τους ακόμη κι αν κάποιος τους κάνει τις πιο φοβερές τιμωρίες. Ακόμη κι αυτόν τον θάνατο τον δέχονται για την πίστη τους με μεγάλη προθυμία. Εάν θέλεις λοιπόν να τον καταφέρεις, μην τον τιμωρήσεις πλέον αλλά να τον βγάλεις από την φυλακή και με καλό τρόπο να του υποσχεθείς πλούτη, δώρα και αξιώματα και έτσι θα τον καταφέρεις.

Ακούγοντας ο πασάς τις συμβουλές του φίλου του έβγαλε τον Άγιο μάρτυρα από τη φυλακή και άρχισε να τον κολακεύει και να του υπόσχεται πολλά υλικά αγαθά και ότι τελικά θα τον υιοθετήσει, αν ακούσει ό,τι του λέει. Ο φίλος μάλιστα του πασά που στεκόταν εκεί πρόσθεσε πως είχε μια κόρη πολύ όμορφη που θα μπορούσε να του δώσει για γυναίκα του, μαζί με άλογα, χρυσά και πολλά άλλα. Αρκεί να γινόταν μουσουλμάνος.

Ο γενναίος μάρτυς του Χριστού τα άκουγε όλ' αυτά με φρίκη, βδελυγμία και αποστροφή και με παρρησία τους απάντησε:

Εγώ έχω στους ουρανούς αγαθά, όχι σαν τα δικά σας αλλά ασύγκριτα καλύτερα, πολυτιμότερα και ατέλειωτα. Δεν δέχομαι τα δικά σας τα φθαρτά και τα μάταια, για να μη χάσω εκείνα τα αιώνια. Έτσι λοιπόν την πίστη μου δεν την αρνούμαι με κανένα τρόπο. Μη γένοιτο.

Οι δύο πασάδες έμειναν εμβρόντητοι από την απάντηση του Αγίου και διέταξαν να φυλακιστεί μέχρι να ιδούν τι θα κάνουν.

Ο γιος του πασά, ο Μουσάς, ο οποίος ήταν παρών στην ανάκριση, σκεφτόταν συνετά και αναρωτιόταν : Ποια να είναι άραγε αυτή η πίστη των Χριστιανών, ώστε όχι μόνο δεν υπολογίζουν τα αγαθά του κόσμου αλλά υπομένουν κάθε κακουχία και επώδυνο θάνατο ακόμη για χάρη της; Αυτός ο άνθρωπος μολονότι είναι φτωχός απέρριψε όλα τα αγαθά που του πρότειναν, τα οποία και εγώ, που είμαι τόσο πλούσιος, πεθύμησα, ενώ αυτός τα αρνείται, για να μη χάσει την πίστη του. Ποια να είναι αυτή η πίστη των Χριστιανών την οποία φυλάττουν με τόση ακρίβεια;

Επιθυμώντας να διαφωτιστεί για την χριστιανική πίστη πήγε κρυφά στη φυλακή να συνομιλήσει με τον Αναστάσιο. Εκεί ο Θεός βλέποντας την αγαθή προαίρεση του Μουσά επέτρεψε να δει κάτι θαυμαστό.

Μπαίνοντας στο κελί του Αγίου, τον βλέπει μέσα σε φως και, δεξιά και αριστερά του, δύο αστραπόμορφοι νέοι, άγγελοι και, μη υποφέροντας τη λάμψη, έπεσε κάτω. Ο Άγιος έκανε νόημα στους αγγέλους να φύγουν. Σηκώθηκε τότε ο Μουσάς, πλησίασε και άρχισε τις ερωτήσεις. Ο Άγιος του είπε πως αυτοί είναι άγγελοι και πως εμείς οι Χριστιανοί έχουμε από έναν, ο οποίος μας φυλάει όσο καιρό είμαστε σ' αυτή τη ζωή και όταν πεθαίνουμε παίρνει την ψυχή μας στον Παράδεισο. Εσείς όλα τα άλλα έθνη έχετε από ένα. Όσο για το ότι περιφρόνησα τα αγαθά που μου πρότεινε ο πατέρας σου, το έκανα διότι εμείς οι Χριστιανοί έχουμε πλούτη στους ουρανούς ανεκλάλητα και αιώνια, με τα οποία συγκρινόμενα όλου του κόσμου τα αγαθά είναι σκιά και μηδέν.

Όταν τ' άκουσε αυτά ο Μουσάς έπεσε στα πόδια του Αγίου και με την φώτιση του Αγίου Πνεύματος του ζήτησε να τον κάνει Χριστιανό. Ο Αναστάσιος όμως του είπε :

Αυτό δεν μπορεί να γίνει τώρα, γιατί ο πατέρας σου θα εξοντώσει όλους τους Χριστιανούς. Μόνο πίστεψε κρυφά στον Χριστό και να τον παρακαλείς να σε αξιώσει γι' αυτό που επιθυμείς και ασφαλώς θα οικονομήσει το συμφέρον σου. Του έδειξε δε πως να κάνει τον σταυρό του και πως να προσεύχεται.

Ο πασάς, βλέποντας ωστόσο πως ούτε με κολακείες ούτε με τη βία κατόρθωνε τίποτα, διέταξε να αποκεφαλιστεί ο Άγιος έξω από την πόλη και να μείνει το σώμα του άταφο. Τη νύχτα οι Χριστιανοί έβλεπαν φως να κατεβαίνει από τον ουρανό στο Άγιο λείψανο αλλά δεν τολμούσαν να πλησιάσουν. Ο Άγιος τη νύχτα εμφανίστηκε στο όνειρο του πασά και με απειλητικό τρόπο του ζήτησε να δώσει το λείψανό του στο κοντινό μοναστήρι για ενταφιασμό. Έντρομος εκείνος ειδοποίησε τους μοναχούς να το παραλάβουν. Πήγαν οι μοναχοί και με λαμπάδες και θυμιατά σήκωσαν το σεπτό λείψανο και το ενταφίασαν με τιμές και ευλάβεια.

Μετά το ένδοξο μαρτύριο του Αγίου Αναστασίου ο Μουσάς ήταν περίλυπος, αποστρεφόταν όλα τα γήινα και παρακαλούσε νυχθημερόν τον Θεό να πραγματοποιηθεί ο πόθος του, δια πρεσβειών του Αγίου. Μια μέρα πηγαίνοντας σε κάποιο γάμο, βρήκε ευκαιρία και περνώντας από τον τάφο του Αγίου προσευχόταν με δάκρυα. Είδε τότε τον Άγιο μάρτυρα λαμπροφορεμένο, με συνοδεία δύο αγγέλων, να του λέει : Μη λυπάσαι, αδελφέ, και θα λάβεις το ποθούμενο.

Έφυγε περιχαρής από το μοναστήρι και πήγε, κατά την εντολή του πατέρα του στους γάμους. Τη νύχτα αστραπόμορφος άγγελος Κυρίου τον ξύπνησε, τον έβγαλε από το σπίτι, όπου φιλοξενείτο, χωρίς να τον αντιληφθεί κανένας, καθώς οι πόρτες άνοιγαν μόνες τους, και, μετά πολύ δρόμο, τον οδήγησε σε ένα ασκητή που καθόταν κοντά σε μια βρύση. Σε αυτόν παρέδωσε τον Μουσά ο άγγελος του Κυρίου λέγοντάς του : Αυτόν ν' ακολουθήσεις και αυτός θα σε οδηγήσει σε ό,τι επιθυμείς. Και έφυγε. Ακολούθησε τον ασκητή και οδοιπορώντας έφτασαν στην Πελοπόννησο. Βρίσκοντας μια εκκλησία σε ένα έρημο τόπο προσκύνησαν εκεί. Ο Μουσάς, καταπονημένος από τους κόπους και την στέρηση, είχε αρχίσει να λυπάται αφόρητα και να πολεμείται από τον πειρασμό με την ενθύμηση των γονέων του και της απολαυστικής ζωής. Ο ασκητής βλέποντάς τον σε τέτοια ανάγκη του είπε να μπει πάλι στην εκκλησία να προσευχηθεί. Προσκυνώντας την εικόνα της Παναγίας άκουσε φωνή να του λέει :

Μη λυπάσαι, παιδί μου, για τα πρόσκαιρα αγαθά που άφησες, γιατί ο Υιός μου και Θεός πολλά έπαθε για η σωτηρία του κόσμου. Να χαίρεσαι μάλλον διότι θα αξιωθείς πολλών αγαθών στη Βασιλεία του Θεού.

Επίσης άκουσε φωνή και από την εικόνα του Χριστού. Βγαίνοντας από την

εκκλησία πλημμυρισμένος από άπειρη χαρά και έχοντας λησμονήσει κάθε κακοπάθεια ρώτησε τον ασκητή αν μιλούν πάντοτε οι άγιες εικόνες και εκείνος του απάντησε :Όχι πάντα, μόνο όταν υπάρχει ανάγκη.

Από το λιμάνι της Πάτρας, με συστατικά γράμματα του γέροντα και μια θαυματουργή εικόνα της Παναγίας,ο Μουσάς πέρασε στη Βενετία. Εκεί βαφτίστηκε Χριστιανός και ονομάστηκε Δημήτριος.

Μετά από λίγο καιρό πήγε στην Κέρκυρα να προσκυνήσει το λείψανο του Αγίου Σπυρίδωνος. Στην Κέρκυρα έγινε μοναχός με το όνομα Δανιήλ. Από την Κέρκυρα πήγε στην Κωνσταντινούπολη με σφοδρή επιθυμία να μαρτυρήσει. Εκεί είχε και θαυμαστή οπτασία, όπου του απεκαλύφθη η απελευθέρωση των Χριστιανών από τους Τούρκους, την οποία και συνέγραψε. Όμως οι Χριστιανοί τον απέτρεψαν από το μαρτύριο, για να μη προκληθεί διωγμός εναντίον τους. Τελικά επέστρεψε στην Κέρκυρα,όπου και εκοιμήθη, αφού πρώτα έχτισε ναό προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου στη Μυρτιά.